

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Miron Constantin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Cerevatîi Vladimir XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.11.2018 – 22.05.2020;

Instanța de apel: 12.06.2020 – 22.02.2022;

Instanța de recurs: 11.05.2022 – 22.06.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2020, a fost încetată cauza penală în privința lui Cerevatîi Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit.e), g) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește semnele infracțiunii incriminate, dar întrunește semnele și elementele contravenției stabilite de art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Conform art. 26 lit. d) Cod contravențional, a fost constatată înlăturarea răspunderii contravenționale a lui Cerevatîi Vladimir, pentru comiterea la 18 iulie 2012 a faptei care conține semnele și elementele contravenției stabilite de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

A fost încetată cauza contravențională în privința lui Cerevatîi Vladimir, conform semnelor contravenției stabilite de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, în legătură cu

intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Cerevatfi Vladimir la 18 iulie 2012, aproximativ la ora 17:00, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu încă trei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, aflându-se în fața blocului locativ, situat în mun. XXXXX, având scopul răpirii persoanei, l-ar fi oprit pe cet. Mamaliga Vasile și contrar voinței acestuia, forțat, privându-l de libertate, l-ar fi urcat în automobilul de model „Rover” după care s-ar fi deplasat în pădure situată lângă stația de petrol de pe str. XXXXX. Ulterior, ajungând la locul de destinație, continuând intențiile sale infracționale, Cerevatfi Vladimir, împreună cu trei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, l-ar fi scos pe Mamaliga Vasile din automobil și, impunându-l să recunoască faptul sustragerii unui telefon mobil, ar fi început să-i aplice mai multe lovituri cu mâinele și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar unul din participanți, fiind susținut de alți făptuitori, i-ar fi aplicat mai multe lovituri cu o bătă din lemn în regiunea picioarelor. În conformitate cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 24.03.2014 la cet. Mamaliga Vasile s-au constatat echimoze pe torace, brațul stîng, articulația umărului stîng, echimoze cu edem al țesuturilor moi pe articulația cotului stîng, genunchi pe stînga și degetul la mîna dreapta, ce se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Prin încheierea îterlocutorie a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2020, a fost adus la cunoștința conducătorului IP Buiucani și a procurorului în Procuratura mun. Chișinău of. Buiucani despre abaterile constatate la efectuarea UP în cauza dată. A fost solicitat subiecților enunțați, realizarea măsurilor necesare, în vederea asigurării pe viitor, a respectării prevederilor art. (1) alin. (3) Cod de procedură penală, art. 100 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, 282 alin. (1), 289 și 291 Cod de procedură penală, precum și art. 5.1 și 5.2 CEDO.

4. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel *procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Epure Ghennadi*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-i stabili inculpatului Cerevatfi Vladimir, conform sancțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2), lit. e), g) Cod Penal, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea cerințelor sale a susținut că instanța de judecată injust a reținut că în acțiunile lui Cerevatfi Vladimir, nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) și g) Cod penal, și fapta constituie contravenție stabilită de art. 78 Cod contravențional. Componența de infracțiune prevăzută de art. 164 Cod penal, și anume latura obiectivă a infracțiune se realizează prin acțiunea de răpire a persoanei, adică capturarea victimei, deplasarea victimei din locul (habitatul) în care se află permanent sau provizoriu și reținerea persoanei (privarea

totală de liberate) împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seamă voința ei. Ca acțiune adiacentă infracțiunea în cauză conține constrângerea fizică și psihică.

Instanța și-a fundamentat constatarea pe probele pe care le-a apreciat prin intima sa convingere. Pe această dimensiune, prima instanță a obiectat că nr. de telefon XXXXX (utilizat de Mamaliga Vasile) pe data de 18 iulie 2012, în intervalul de timp când s-a comis infracțiunea s-a aflat în aria de acoperire de pe str. XXX și str. XXX, fapt ce ridică un dubiu semnificativ referitor la declarațiile părții vătămate Mamaliga Vasile precum că a fost răpit. Instanța mai afirmă că în acest interval de timp Mamaliga Vasile a purtat mai multe discuții telefonice, acesta a determinat instanța să creadă că aceste apeluri au fost purtate în mod liber, ceea ce ridică dubii asupra declarațiilor ultimului precum că a fost răpit contrar voinței acestuia. Fapta întrunește elementele infracțiunii, prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e), g) Cod penal. Latura obiectivă a infracțiunii se demonstrează prin declarațiile părții vătămate Mamaliga Vasile”.

Fapta incriminată lui Cerevatîi Vladimir a fost demonstrată printr-un cumul de probe, care au fost examinate în instanța de judecată, și anume: raportul de expertiză medico-legală nr.XXX din 24 martie 2014, procesul-verbal de confruntare din 17 septembrie 2018, prin care s-a stabilit că, Cerevatîi Vladimir a recunoscut faptul că la 18.07.2012 i-a aplicat lovituri lui Mamaliga Vasile, în fața casei de pe str. XXXXX. La fel, Cerevatîi Vladimir a recunoscut faptul că a bătut în ușa apartamentului părții vătămate.

Instanța eronat a ajuns la concluzia precum că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, reieșind din apelurile telefonice și aria de acoperire, or locul răpirii și locul destinației finale se aflau în aceeași arie de acoperire (str. XX și str. XX).

5. Împotriva încheierii interlocutorii a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2020 a declarat recurs procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Epure Ghennadi, prin care a solicitat anularea acesteia.

5.2 În motivarea cerințelor sale a invocat că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 95 alin.(2) din Codul de procedură penală, care este legat de independența procurorului ca participant al desfășurării justiției, unde legiuitorul stipulează că „chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților”. Or, potrivit art. 124 alin.(1) din Constituție, procurorul contribuie la desfășurarea justiției.

Potrivit art. 101 alin.(2) din Codul de procedură penală, „reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”. Această prevedere acordă figuranților vizați la proces imputării de a examina orice probă prin prisma intimei convingeri. În susținerea acestui deziderat Curtea Constituțională în hotărârea nr.18 din 22 mai 2017, a statuat că, întodeauna va exista un anumit element de discreție la interpretarea legilor, stabilirea faptelor, aprecierea probelor. Aceasta este esența funcției judiciare și reprezintă un element de bază al independenței judecătorului și în aceeași măsură în mod logic a

procurorului.

Constatările făcute de instanță împotriva acțiunilor procurorului de caz, față de modul cum a apreciat probele pentru a demonstra vinovăția lui Cerevatii Vladimir vine în contradicție directă cu principiul independenței procurorului și intimei convingeri de apreciere a probatoriului pe caz, cu prevederile art.101 alin.(2) din Codul de procedură penală, dar și hotărârea Curții Constituționale nr. 18 din 22 mai 2017.

Este prematură emiterea unei încheieri interlocutorii la caz, deși ea în esență contravine art. 101 alin.(2) din Codul de procedură penală, și mai ales atunci când nici nu se cunoaște cum va fi apreciată această sentință de către instanțele ierarhic superioare.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, a fost admis apelul procurorului, casată total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cerevatii Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit.e), g) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea perioadei aflării în stare de reținere 08.09.2018 orele 11-50 – 08.09.2018, orele 24-00 și 10.09.2018 – 13.09.2018.

S-a casat încheierea interlocutorie a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.05.2020.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

6.1. La pronunțarea hotărârii adoptate, instanța de apel a statuat că situația de fapt reținută de prima instanță nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, prima instanță ajungând eronat la concluzia că în ședința de judecată nu au fost întrunite semnele și elementele obligatorii ale componenței de infracțiune stabilite la art. 164 alin. (2) lit.e), g) Cod penal. Prima instanță a constatat greșit că fapta inculpatului întrunește semnele și elementele obligatorii ale componenței de contravențe stabilite la art. 78 alin. (1) Cod contravențional, or, la caz prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) ale Codului de procedură penală, și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384, alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1-4, 394 alin. (1), pct. 1, 2, 4, 5 ale Codului de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Totodată, prima instanță incorect examinând cauza penală dată în partea discriptivă și dispozitivă a sentinței, a stabilit vinovăția și pedeapsa inculpatului în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, vătămarea neînsemnată a integrității corporale, precum și legătura cauzală dintre acțiunea prejudiciabilă și rezultatul prejudiciabil.

În speță, potrivit ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului din 03.08.2018 (f.d. 8, vol.1) și prin rechizitoriu (f.d. 70-75, vol. 1), inculpatul Cerevatîi Vladimir a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal, adică răpirea unei persoane săvârșită de mai multe persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, dându-le o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor confirmă vinovăția inculpatului Vladimir Cerevatîi în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal, după semnele calificative – răpirea unei persoane săvârșită de mai multe persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Vladimir Cerevatîi în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice prezentate de către acuzarea de stat și anume: prin declarațiile părții vătămate Mamaliga Vasile; raportul de expertiză medico-legală nr.XXX din 24 martie 2014; conținutul procesului-verbal de confruntare din 17 septembrie 2018; proces-verbal de audiere a părții vătămate Mamaliga Vasile din 16.08.2012 (f.d.23-24 vol. I); procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Mamaliga Vasile din 25.10.2018 (f.d.74 vol II); proces-verbal de audiere a martorului Mamaliga Viorica din 11.06.2012 (f.d. 165, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.615/D din 24 martie 2014 (f.d. 125- 126, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 17.09.2018, f.d. 29 (f.d. 29, vol. II); procesul-verbal de audiere a învinuitului Cerevatîi Vladimir din 10.09.2018 (f. d. 11-13 vol. II); procesul-verbal de examinare din 12.07.2013 (f.d. 76 vol. I).

Instanța de apel prin cercetarea probelor a constatat cu certitudine că Vladimir Cerevatîi la 18 iulie 2012, aproximativ la ora 17:00, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu încă trei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, aflându-se în fața blocului locativ, situat în mun. XXXXX, având scopul răpirii persoanei, l-au oprit pe cet. Mamaliga Vasile și contrar voinței acestuia, privindu-l de libertate, l-au urcat în automobilul de model „Rover” după care s-au deplasat în pădure situată lângă stația de petrol de pe str. Calea leșilor 44. mun. Chișinău. Ulterior, ajungând la locul de destinație, continuând intențiile sale infracționale, Vladimir Cerevatîi, împreună cu trei persoane nestabilite de către organul de urmărire l-au scos pe Mamaliga Vasile din automobil și, impunându-l să recunoască faptul sustragerii unui telefon mobil, au început să-i aplice mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar unul din participanți, fiind susținut de alți făptuitori, i-a aplicat mai multe lovituri cu o bătă din lemn în regiunea picioarelor, în conformitate cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 24.03.2014 la cet. Mamaliga Vasile s-au constatat echimoze pe torace, brațul sting, articulația umărului sting, echimoze cu

edem al țesuturilor moi pe articulația cotului genunchi pe stîngă și degetul I mîna dreapta, ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța de apel a menționat că declarațiile inculpaului Cerevatîi Vladimir, potrivit cărora nu recunoaște vina și nu a comis infracțiune de răpirea unei persoane, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate Mamaliga Vasile, martorului Mamaliga Viorica și probele scrise cercetate în ședință de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de art. 164 alin. (2) lit. e) și g) din Codul penal, adică răpirea unei persoane săvârșită de mai multe persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

Totodată, instanța de apel analizând probele cercetate de prima instanță și verificate în ședința instanței de apel a constatat că în acțiunile inculpatului se regăsesc toate elementele infracțiunii de răpire a unei persoane, vinovăția lui Cerevatîi Vladimir fiind dovedită incontestabil inclusiv prin declarațiile suplimentare a lui Mamaliga Vasile, la urmărire penală, potrivit cărora *„...în acel moment î-și amintește că a fost răsucit de mâini, de persoanele necunoscute, una dintre care era Cerevatîi Vladimir și urcat cu forța în automobilul de model „Rover”, de culoare verde”*.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea de răpire a unei persoane este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul reținerii persoanei (cu privarea deplină de libertate) împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seamă voința ei, în automobil și transportată din poziția inițială. Partea vătămată fiind forțată să urce în automobil, astfel, fiind privată de libertate, ori, ce ține de acțiunea adiacentă a laturii obiective, aceasta s-a materializat prin constrângerea fizică a părții vătămate, acestea fiind forțată de către inculpat Vladimir Cerevatîi să urce în automobil. Astfel, în cazul din speță infracțiunea de răpire a persoanei s-a consumat din momentul urcării lui Mamaliga Vasile forțat în salonul automobilului de model „Rover”.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Vladimir Cerevatîi a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, fără antecedente penale, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit, și a considerat că pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, ar fi echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

Cu referire la încheierea interlocutorie a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2020, instanța de apel a constatat că la pronunțare acestei soluții, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 95 alin.(2) Cod de procedură penală, care este legat de independența procurorului ca participant al desfășurării justiției, unde legiuitorul stipulează „chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților. Or, potrivit art. 124 alin.(1) din Constituție, procurorul contribuie la desfășurarea justiției.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Miron Constantin în numele inculpatului Cerevatii Vladimir, care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

7.1. Pentru a susține solicitările din recursul declarat, recurentul a subliniat că instanța de apel contrar prevederilor art.100, 101 Cod de procedură penală, nu a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele administrate în cauza penală. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. Astfel, instanța de apel a transcris din cererea de apel probele la care face referire acuzatorul, limitându-se la enumerarea acestora și indicarea unor fraze din procesele verbale de audiere de la urmărirea penală a părții vătămate și a martorului, care îi convin și nu în ansamblu.

Instanța de apel nu a indicat la care anume proces verbal de audiere a părții vătămate face referire, or, ultimul a fost audiat de nenumărate ori și de fiecare dată erau declarații diferite. Martorul Mamaliga Viorica a fost audiată pe viu în prima instanță, declarații la care instanța de apel nici măcar nu le menționează, nemaivorbind de cercetare și verificare.

Analizând în ansamblu acțiunile instanței de apel, probele prezentate de către partea acuzării, recurentul menționează că nu s-a respectat procedura de examinare a cauzei în ordine de apel, nu au fost prezentate careva probe suplimentare care să fie cercetate în ședința instanței de apel ca să facă instanța de apel să aprecieze în alt mod probele și circumstanțele de fapt și de drept, ca să demonstreze că a fost comisă fapta infracțională, că Cerevatii Vladimir s-ar face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, iar, adoptarea unei decizii de condamnare în lipsă de careva probe pertinente, concludente și utile, doar amplifică lipsa de respect față de justiția moldovenească și demonstrează încă o dată lipsa voinței de a schimba Republica Moldova într-un stat de drept în care să triumfe legea.

Specifică că a atras atenția instanței de apel și a solicitat ca recursul împotriva încheierii interlocutorie să fie respins ca tardiv, or, încheierea urma să fie contestată odată cu apelul sau în decurs de 15 zile de la pronunțare, însă, instanța de apel a admis

încheierea interlocutorie, fără a se expune este în termen, sau repune recursul în termen, și care este motivul.

Instanța de apel nu s-a expus dacă au fost sau nu încălcate prevederile art. 100, 101, 282, 289, 291 Cod de procedură penală și prevederile art.5.1 și 5.2 CEDO, indicând în decizie eronat și contrar legii procesuale că, concluziile date sunt premature și nejustificate, deoarece hotărârea nu a fost suspusă căii de atac.

La fel, instanța de apel nu a cercetat în ordinea cuvenită probele prezentate de acuzare, în special audierea în instanță a părții vătămate, martori, după o sentință de încetare, limitându-se la verificarea proceselor verbale, prin simpla enumerare și făcând trimitere la unele fraze scoase din context, fără a se expune asupra acelor probe care au fost cercetate pe viu în prima instanță, declarațiile martorului Mamaliga Viorica, mama părții vătămate, care combat declarațiile ultimului, a dat o apreciere incorectă probelor și nu au apreciat și analizat obiectiv fiecare probă în parte, contrar prevederilor art.24 Cod de procedură penală, instanța de apel s-a manifestat în favoarea acuzării, preluând poziția procurorului și nu al scopului legii procesual penale.

Consideră că instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate probele, să analizeze cu atenție argumentele părții acuzării, iar în caz de admitere a probelor prezentate de către partea acuzării să formuleze concluzii temeinice, fără a lăsa loc de interpretări, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

Instanța de apel a admis eronat un recurs, care potrivit normelor legale urma să fie respins ca fiind depus peste termen.

8. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând trimiterea recursului ordinar declarat pentru judecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Ce ține de argumentele recurentului descrise, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Colegiul penal atestă caracterul contradictoriu a recursului declarat, or deși se solicită adoptarea unei decizii de încetare a procesului penal cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului, totuși recurentul menționează că odată ce prima instanță a încetat procesul pe motiv că nu s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii, inculpatul Cerevatii Vladimir urmează a fi achitat, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal, conchide că deși recurentul solicită încetare a procesului penal cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului și invocă că instanța a acordat prioritate probelor acuzării, acesta nu a adus nici un argument relevant în susținerea acestor solicitări și argumente, iar analizând partea descriptivă a deciziei instanței apel (reflectată la pct. 6.1 a prezentei decizii) se atestă că instanța de apel s-a

expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, just a analizat probele și le-a dat apreciere cuvenită, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a analizat elementele infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal incriminate inculpatului. Astfel, instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal constată că, analizând acest temei în raport cu motivele invocate, nici acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. g), e) Cod penal.

Astfel, deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că vinovăția inculpatului Cerevatîi Vladimir a fost dovedită integral prin ansamblul de probe pertinente, concludente, utile și veridice prezentate de către partea acuzării: declarațiile părții vătămate Mămăligă Vasile, raportul de expertiză medico-legală nr. XXX din 24 martie 2014, procesul verbal de confruntare din 17 septembrie 2018, procesul verbal de audiere a părții vătămate Mămăligă Vasile din 16.08.2012, procesul verbal de audiere a martorului Mămăligă Viorica din 11.06.2012, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 164 alin. (2) lit. g), e) Cod penal – răpirea unei persoane unei persoane săvârșit de mai multe persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Miron Constantin, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Miron Constantin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Cerevatii Vladimir XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *28 iulie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana